

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 31.08.2023թ. թիվ 2316990290 որոշումն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման թողնելու մասին

<< 13 >> 09 2023թ. 7-13 9662

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ն.Սարգսյանս, վերանայելով Արթուր Ներսիսյանի ՄԴ/74472-23 դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Երևան քաղաքի Մալաթիա-Սեբաստիա վարչական շրջանի Իսակովի փողոց 42 շենքի 16 բնակարանի բնակիչ Արթուր Ներսիսյանը (ծանուցման էլ.փոստի հասցե՝ scarfaceik@gmail.com) դիմումով խնդրել է վերանայել վարչական տույժ նշանակելու մասին 31.08.2023թ. թիվ 2316990290 որոշումը՝ նշելով, որ այն համարում է ոչ իրավաչափ վարչական ակտ:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկը չի կարող վարչական ակտը բեկանելու հիմք հանդիսանալ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

<<Տեսանկարահանող կամ լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած **փեսանյութն է կամ լուսանկարը**, որը պարունակում է նաև տեխնիկական միջոցով արձանագրված տվյալները:

<< կառավարության <<Ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների ու պայմանների ցանկը սահմանելու մասին>> 28.06.2007թ. թիվ 955-Ն որոշման 80-րդ կետի համաձայն՝ տրանսպորտային միջոցը տեղակայել թույլատրվում է երթևեկելի մասի **եզրին զուգահեռ մեկ շարքով**՝ բացառությամբ այն տեղերի /երթևեկելի մասի տեղային լայնացում/, որտեղ գծանշմամբ թույլատրված են տրանսպորտային միջոցների դասավորման այլ ձևեր:

Վիճարկվող որոշման հիմքում դրված փեսանյութը փաստում է, որ դիմումատուն իր տրանսպորտային միջոցը 18.08.2023թ. ժամը 12¹⁷-ին Երևան քաղաքի Մ.Մկրտչյան-Խորենացի փողոցների խաչմերուկի հատվածում տեղակայել է երկրորդ շարքում՝ ժամը 12:17:30-րդ վայրկյանից 12:18:32-րդ վայրկյանը, որի փոփոխությունն է 62 վայրկյան:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ << օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 21-րդ մասի համաձայն՝ տրանսպորտային միջոցների վարորդների կողմից կանգառի և (կամ) կայանման կանոնները խախտելը՝ առաջացնում է տուգանքի նշանակում՝ սահմանված նվազագույն աշխատավարձի հնգապատիկի չափով, տուգանային միավորի կիրառում՝ 0.5 միավոր:

Ըստ նույն հոդվածի 39-րդ մասի՝ սույն հոդվածի 21-րդ և 25-րդ մասերով (միայն կանգառ կատարելու մասով) նախատեսված վարչական իրավախախտումն ունի նվազ նշանակություն այն դեպքում, երբ կանգառը կատարվել է **միայն ուղևորների նստելու**

կամ իջնելու նպատակով, չի գերազանցել մեկ րոպե ժամանակահատվածը, և դրա հետևանքով երթևեկության մյուս մասնակիցների համար խոչընդոտ կամ վթարային իրադրություն առաջացնելու ակնհայտ վրանգ չի ստեղծվել:

Տեսանյութը փաստում է, որ կանգառը չի կատարվել միայն ուղևոր նստելու կամ իջնելու նպատակով, գերազանցել է մեկ րոպե ժամանակահատվածը, ուստի իրավախախտումը նվազ նշանակություն ունենալ չի կարող:

Ինչ վերաբերվում է դիմումատուի ակնարկին՝ երթևեկության գոտիների առանձնացման գծանշման բացակայության վերաբերյալ, ապա այն արժանահավատ համարել հնարավոր չէ, քանի որ տեսանյութը փաստում է, որ Մ.Խորենացի փողոցում առկա է 1.5' ընդհատվող գծանշում, որը մեկ ուղղությամբ երկու և ավելի երթևեկության գոտի ունեցող ճանապարհներին ցույց է տալիս երթևեկության գոտիների սահմանները:

Դիմումատուի տրանսպորտային միջոցը կանգառ է կատարել աջ եզրային համարվող երթևեկության գոտում, սակայն ՀՀ կառավարության թիվ 955-Ն որոշման 80-րդ կետով, տրանսպորտային միջոցի թույլատրելի տեղակայման ձև սահմանելիս շեշտվել է <<շարք>> բառը, այլ ոչ թե <<երթևեկության գոտի>>, իսկ տեսանյութի ուսումնասիրությամբ պարզվել է, որ վերջինիս տրանսպորտային միջոցը կանգառ է կատարել երկրորդ շարքում:

Բացի այդ, քանի որ ՀՀ կառավարության թիվ 955-Ն որոշման 80-րդ կետով թույլատրված է տրանսպորտային միջոցների երթևեկելի մասի եզրին միայն մեկ շարքով տեղակայման ձև, ապա երկրորդ շարքում կանգառն ու կայանումն արգելող գծանշում սահմանված չէ որևէ իրավական ակտով:

Ինչ վերաբերվում է դիմումատուի պնդմանը՝ միացված վթարային լուսային ազդանշանների և ապացուցման պարտականությունների բաշխման գործընթացի վերաբերյալ, ապա ՀՀ կառավարության 28.06.2007թ. թիվ 955-Ն որոշման 25-րդ կետի համաձայն՝ արգելվում է առավելություն ստանալու, ինչպես նաև կանգառն արգելված վայրերում կանգառ կատարելու (բացառությամբ հարկադրված կանգառի) նպատակով վթարային ազդանշանի օգտագործումը:

<<Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին>> օրենքի 43 հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ եթե սույն հոդվածի 1-ին մասի «բ» կետով նախատեսված դեպքում վարչական մարմնի կողմից քննարկվող փաստական հանգամանքների վերաբերյալ տվյալներին (տեղեկություններին) վարչական մարմինը կարող է իրազեկ դառնալ բացառապես տվյալ անձի միջոցով, ապա ապացուցման պարտականությունը դրվում է այդ անձի վրա:

Վերը նշվածից հետևում է, որ միայն տրանսպորտային միջոցի վթարային լուսային ազդանշանների միացված լինելու փաստը վարչական մարմնի կողմից չի կարող դիտվել որպես վարորդին վարչական պատասխանատվությունից ազատելու միջոց, այլ վերջինիս կողմից պետք է ներկայացվեն փաստական ապացույցներ՝ իրավախախտումը տրանսպորտային միջոցի խափանման կամ այլ պատճառներով կատարելու վերաբերյալ, և քանի որ դիմումատուի կողմից չի ներկայացվել որևէ փաստական ապացույց՝ հարկադրված կանգառի վերաբերյալ, հետևաբար վերջինիս պնդումը չի կարող դրվել վարույթի հիմքում և վիճարկվող որոշման անվավերության պատճառ հանդիսանալ:

Այսպիսով, դիմումատուի գործողություններում առկա է մեղքը, իսկ մեղքը դա անձի հոգեկան վերաբերմունքն է իր կատարած արարքին և դրան հաջորդող հետևանքին, որը կարող է դրսևորվել ինչպես **դիտավորությամբ**, այնպես էլ **անզգուշությամբ**, ինչի պարագայում Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի իմաստով որևէ նշանակություն չունի, թե կոնկրետ արարքը վարորդը կատարել է այն պատճառով,

որ հստակ գիտակցել է, որ դա խախտում է և դիտավորությամբ կատարել, թե այն պատճառով, որ վարորդը գիտակցել է, որ այդ արարքը արգելված է օրենքով, սակայն ինքնավստահորեն հույս է ունեցել, որ դրա հետևանքները վրա չեն հասնի և թե այն պատճառով, որ վարորդը չի գիտակցել իր գործողության հակահրավակական բնույթը, սակայն կարող էր և պարտավոր էր գիտակցել այն (ՎԻՎՕ՝ հոդված 11)՝ զանցակազմի սուբյեկտիվ կողմ:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 9-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական իրավախախտում (զանցանք) է համարվում պետական կամ հասարակական կարգի, սոցիալիստական սեփականության, քաղաքացիների իրավունքների և ազատությունների, կառավարման սահմանված կարգի դեմ ուրնձգվող հակահրավակական, մեղավոր (**դիտավորյալ կամ անզգույշ**) այնպիսի գործողությունը կամ անգործությունը, որի համար օրենսդրությամբ նախատեսված է վարչական պատասխանատվություն, հետևաբար ակնհայտ է, որ անկախ անձի կողմից մեղքի ձևի դրսևորումից, նշված օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի դիտավորյալ կամ անզգույշ անկարգրված արարք կատարած անձը պետք է ենթարկվի վարչական պատասխանատվության Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի սանկցիայի շրջանակներում, ուստի դիմումատուին վարչական պատասխանատվության ենթարկելու մասին վերը նշված որոշումն իրավաչափ է և օրինական:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական փուլի նշանակելու մասին 31.08.2023թ. թիվ 2316990290 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման.
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ Վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում.
3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Արթուր Ներսիսյանին:

Ս. Սարգսյան